

به نام خدای مهربان

قاب زیبا

صبح روز بیست و دوی بهمن است. هوا آفتابی است. نرمة باد ملایمی صورت انبوه مردم حاضر در میدان آزادی تهران را نوازش می‌دهد.

همیشه حضور در مراسم جشن سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی برایم پر از خاطره است. چهل و هفت سال از پیروزی انقلاب اسلامی می‌گذرد. میدان آزادی مملو از جمعیت است. بسیاری خانوادگی در این جشن شرکت می‌کنند.

زیر برج آزادی قدم می‌زنم. سرو صدا و جنب و جوشی توجهم را جلب می‌کند. خانواده‌های با شور و حال زیاد دور هم جمع شده‌اند پسر نوجوانی می‌خواهد از خانواده نسبتاً بزرگش با برج آزادی خود عکس (عکس سلفی) بگیرد.

تعداد افراد خانواده زیاد است. نوجوان به زحمت می‌تواند همهٔ افراد خانواده را در قاب عکس جا بدهد.

پدر بزرگ‌ها و مادر بزرگ، پسرها، دخترها، عروس‌ها و دامادها و نوه‌های قد و نیم قد تعدادشان به ۱۵ نفر می‌رسد. با تلاش فراوان عکس گرفته می‌شود. خانوادگی همه دست می‌زنند و هورا می‌کشند.

به خود می‌آیم. باورش سخت است، چهل و هفت سال از پیروزی غرور آفرین انقلاب اسلامی ایران گذاشته است.

چه‌ها که بر مردم این مرز و بوم نگذشته است! در دل، مردم کشورم را تحسین می‌کنم. اشک در چشمانم حلقه می‌زند.

آخر در این سال‌ها مردم سرزمینم جانانه در مقابل انواع توطئه‌ها و تهاجم دشمن داخلی و خارجی ایستاده‌اند. چه سختی‌ها که نکشیده‌اند. مردم ما در جادهٔ پر پیچ و خم انقلاب اسلامی پیچ‌ها و گردنه‌های خطرناکی را بین طوفان‌های سهمگین ابر قدرت‌های بی‌رحم پشت سر گذاشته‌اند. پیروز شده‌اند و به راه خود ادامه داده‌اند؛ طوفان‌هایی مثل کودتا، جنگ داخلی، جنگ تحمیلی، محاصره اقتصادی، تحریم‌های ویران کننده، وحشت افکنی (ترور) و تهاجم فرهنگی. در این بین نقش نوجوانان در تمام میدان‌ها پررنگ بوده است؛ از زمان انقلاب که نوجوانان شعار نوشته (پلاکارد) به دست در تظاهرات علیه رژیم پهلوی در صفوف اول حضور داشتند و در جنگ تحمیلی نیز با حضور خود جبهه‌ها را گرم می‌کردند، تا در زمان کنونی که با درس خواندن مدارج علمی را یکی پس از دیگری به دست می‌آورند و خود و کشور خود را به سلاح علم و دانش روز مجهز می‌کنند تا پرچم سرزمین‌شان در دنیا برای همیشه در اهتزاز باشد.

یاد شهیدان نوجوان همیشه ماندگار باد.

علی اصغر جعفریان

